

Znak sprawy: GM-BBF-1.0530.1.2021

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Minister Infrastruktury, działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamia, że Pani petycja z dnia 18 lutego br. dotycząca wprowadzenia ulgi ustawowej na przejazdy koleją dla aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury została rozpatrzona negatywnie.

UZASADNIENIE

Wnosząc petycję wystąpiła Pani o rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do ulg przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego wynikających z ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), zwanej dalej „ustawą o ulgach”, o aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (KSSiP).

W uzasadnieniu do petycji wskazała Pani, że „aplikanci KSSiPu nie mają żadnej ustawowej ulgi w transporcie zbiorowym w przeciwieństwie do doktorantów, mimo że aplikanci tak samo jak doktoranci i studenci skupiają się na nauce, a nauka ta ma szczególne znaczenie dla państwa, ponieważ po ukończeniu aplikacji będą oni pracować w instytucjach państwowych” oraz „aplikanci KSSiPu zasługują na ulgi w transporcie publicznym tak samo jak doktoranci, a nawet bardziej, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że szkołą się, żeby pracować w instytucjach państwowych, a różnicowanie praw aplikantów i doktorantów, mimo tego, że znajdują się w prawie identycznej sytuacji stanowi przejaw dyskryminacji.” Jednocześnie zwraca Pani uwagę, że „aplikanci mieszkający poza Krakowem dostają specjalny dodatek”, który „nie jest w stanie pokryć całego kosztu dojazdu”, a „zjazdy mają charakter obowiązkowy i aplikanci (...) raz w miesiącu muszą odbyć podróż do Krakowa”.

Odnosząc się do przedstawionych przez Panią argumentów, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na odmienny charakter Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w porównaniu z podmiotami prowadzącymi szkoły doktorskie, takimi jak uczelnie akademickie, czy instytuty badawcze, co przekłada się zarówno na odrębność przepisów prawa, którym ta szkoła podlega, jak również inny cel kształcenia. KSSiP funkcjonuje w oparciu o ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2020 r. poz. 1366 z późn. zm.), a nie jak szkoły doktorskie na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

Celem KSSiP jest przede wszystkim prowadzenie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej oraz szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury. Realizowane w ramach tej szkoły aplikacje są formą szkolenia zawodowego mającego na celu przygotowanie do określonego zawodu prawniczego.

niepodlega

Z kolei celem wprowadzonej w 2019 r. nowej formy kształcenia doktorantów w szkołach doktorskich jest stworzenie im warunków do prowadzenia badań naukowych zakończonych napisaniem rozprawy doktorskiej. Szkoły te przygotowują zatem do pracy w charakterze pracownika naukowego i ewentualnie nauczyciela akademickiego, co przynosi konkretne korzyści dla systemu oświaty.

Ponadto, jak Pani wspomniała w treści petycji, aplikanci na podstawie *rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie stypendium aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. poz. 2463 z późn. zm.)* w związku z nauką w KSSiP otrzymują stypendium oraz dodatek, którego wysokość zależy od miejsca zamieszkania. Kwestia wysokości tego stypendium oraz dodatku, jak i ich adekwatności do ponoszonych kosztów kształcenia jest poza właściwością Ministra Infrastruktury.

Mając na uwadze powyższe trudno jest zgodzić się z przedstawioną przez Panią argumentacją o dyskryminowaniu aplikantów KSSiP. Przepisy *ustawy o ulgach* skierowane są co do zasady do najsłabszych grup społecznych, które wymagają szczególnej opieki ze strony państwa, bądź do osób, które wykonują obowiązek szkolny lub studiujących w różnym trybie, w celu wyrównania ich szans edukacyjnych, z czym w tym przypadku nie mamy do czynienia.

Dodatkowo przy każdej propozycji zmiany ustawy o ulgach zmierzającej do zwiększenia kręgu osób uprawnionych do ulgowych przejazdów czy rozszerzenia istniejących już uprawnień wymagana jest pogłębiona analiza zarówno pod kątem skutków społecznych, jak również skutków finansowych dla budżetu państwa, co nabiera szczególnego znaczenia w dobie walki z wirusem SARS–COV–2. Każde bowiem zwiększenie wydatków budżetu państwa implikuje konieczność poszukiwania dodatkowych środków w ramach nieprzekraczalnego limitu wydatków, tj. ograniczenia wydatków pozostałych podmiotów objętych regułą wydatkową. W konsekwencji każde przyjmowane rozwiązanie prawne, które miałyby obciążać budżet państwa wymaga zapewnienia odpowiednich źródeł finansowania.

Przypomnieć należy również jedno ze stanowisk Rządu wyrażone do kolejnej propozycji rozszerzenia zakresu uprawnień do ulg ustawowych, zgodnie z którym wprowadzenie jakichkolwiek zmian do ustawy o ulgach do czasu wypracowania kompleksowej polityki państwa w zakresie ulg na przejazdy, uszczelnienia systemu refundacji oraz nowelizacji *ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944, z późn. zm.)* jest przedwczesne.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 13 ust. 2 *ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870)* sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Dokument podpisany elektronicznie

Z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Andrzej Bittel

Sekretarz Stanu